

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	29-10-2007	Sig. znak: DM
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 0613-28/2006/23		

U 139/2007-7

S O D B A

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice mag. Darinke Dekleva Marguč in ob sodelovanju višjega sodnika izr. prof. dr. Boštjana Zalarja in višje sodnice Agate Zavašnik kot članov senata in pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Size d.o.o., Ljubljana, Ul. Fani Grumove 25, Ljubljana, po pooblaščenju odvetniku Milanu Vajdi, proti toženi stranki Republiki Sloveniji, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, zaradi varstva osebnih podatkov, o tožbi tožeče stranke proti odločbi Informacijskega pooblaščenca št. 0613-38/2006/23 z dne 20. 12. 2006, na nejavni seji dne 24. 10. 2007

o d l o č i l o:

Tožba se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v:

Z izpodbijano odločbo je Informacijski pooblaščenec po državnem nadzorniku za varstvo osebnih podatkov na podlagi 2. in 8. člena Zakona o Informacijskem pooblaščenju (Uradni list RS, št. 113/2005, v nadaljevanju ZInfP), 54. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 86/04 in 113/05, v nadaljevanju ZVOP-1) in 32. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 56/02, v nadaljevanju: ZIN) odločil, da mora tožnik (I. točka):

1. zagotoviti, da bodo prostori, v katerih se nahajajo sistemska in aplikativna programska oprema, osebni računalniki, papirna dokumentacija, izenačeni vzorci odvzetih brisov materničnega vratu ter drugi nosilci osebnih podatkov, v času, ko v njih ni zaposlenih, vedno zaklenjeni; v primeru, ko se na prej navedenih nosilcih osebnih podatkov nahajajo tudi občutljivi podatki, mora zaklepanje prostorov zagotoviti na način, da bo možno prostore odpirati le s ključem ali posebno kartico (ne le s kljuko na vratih), poleg tega pa morajo biti nosilci z občutljivimi osebnimi podatki v teh prostorih izven delovnega časa shranjeni v zaklenjenih omarah;
2. zagotoviti, da zbirke in dokumente z osebnimi podatki, ki jih obdeluje na osebnih računalnikih ali skupnem strežniku, zavaruje z gesli za identifikacijo in avtorizacijo uporabnikov; v primeru, da bo občutljive osebne podatke še naprej shranjeval na osebnem računalniku, mora zavezanec za te podatke zagotoviti, da bodo podatki z ustrezno programsko opremo šifrirani na način, ki onemogoča nepooblaščen dostop do takšnih podatkov tudi primeru kraje ali izgube računalnika, in zagotoviti slednjivost dostopov do teh podatkov;

3. predložiti kopije notranjih aktov, v katerih ima določene osebe, ki so odgovorne za določene zbirke osebnih podatkov in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov ter zagotoviti dosledno izvajanje predpisanih postopkov in ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov;
4. predložiti kopije notranjih aktov, v katerih ima določene osebe, ki so odgovorne za določene zbirke osebnih podatkov in osebe, ki lahko zaradi narave njihovega dela obdelujejo določene osebne podatke;
5. za namene vodenja registra zbirk osebnih podatkov posredovati podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 9., 10., 11., 12. in 13. točke katalogov zbirk osebnih podatkov.

Pod točko II. je Informacijski pooblaščenec odločil, da mora tožnik ukrepe iz I./1. točke izreka izvršiti v roku 2 dni od prejema te odločbe, ukrepe iz I./2. do I./5. točke te odločbe pa v roku 7 dni od prejema te odločbe. V primeru, da zavezanec notranjih aktov iz I./ 3. točke izreka te odločbe še nima izdelanih, mora zavezanec odredbi iz I./3. točke izreka te odločbe izvršiti v roku 30 dni od prejema te odločbe.

V III. točki izreka je Informacijski pooblaščenec odločil, da mora o odpravi posameznih zgoraj navedenih nepravilnosti in pomanjkljivosti takoj obvestiti državnega nadzornika za varstvo osebnih podatkov.

V obrazložitvi izpodbijane odločbe Informacijski pooblaščenec pravi, da se je državna nadzornica za varstvo osebnih podatkov (v nadaljevanju nadzornik) dne 13. 12. 2006 oglasila na sedežu podjetja SIZE d.o.o., na naslovu Ul. Fani Grumove 25, Ljubljana, z namenom, da pri zavezancu opravi inšpekcijski nadzor nad izvajanjem ZVOP-1. Nadzornica inšpekcijskega nadzora ni opravila, saj je po prihodu na naslov, kjer je sedež SIZE d.o.o., spoznala, da je to stanovanjska hiša, v katero ni mogla vstopiti zaradi nepripravljenosti k sodelovanju in očitnem nasprotovanju. Na pojasnilo državne nadzornice o namenu inšpekcijskega ogleda je omenjena oseba odgovorila, da naj nadzornica svoje zahteve naslovi na SIZE d.o.o. pisno, ker se bo le na ta način in še to preko odvetnika pripravljena pogovarjati z njo.

Dne 14. 12. 2006 sta se nadzornika z namenom, da po uradni dolžnosti, na podlagi 51., 52. in 53. člena ZVOP-1, 2. in 8. člena ZInfP ter 18., 19. in 20. člena ZIN v povezavi s 50. členom ZVOP-1 v SIZE d.o.o., opravila inšpekcijski nadzor ob 12.00 uri oglasila na naslovu Vodovodna 99a, Ljubljana, kjer ima SIZE d.o.o. svoj laboratorij. Vhodna vrata v poslovno zgradbo so bila zaprta in zaklenjena. Ker se po večkratnem pritisku na zvonec oziroma domofon podjetja SIZE d.o.o. ni nihče oglasil, sta nadzornika poklicala na podjetje HILL INTERNATIONALL d.o.o., ki ima prostore na istem naslovu, torej v isti poslovni stavbi. Po domofonu se je nadzornikom oglasila vodja administracije v HILL d.o.o., ki je po zaprosilu in pojasnilu nadzornice odprla vhodna vrata v stavbo. Nadzornika sta zatem nemoteno vstopila v II. nadstropje stavbe, kjer so poslovni prostori zavezanca. Vhodna vrata v drugo nadstropje so bila odklenjena, zato sta nadzornika stopila naprej in ugotovila, da so na hodniku vrata za vstop v 6 poslovnih prostorov, in sicer: 2 vrata sta za vstop v zobno ordinacijo 1. (le-ta ima na hodniku tudi čakalnico), 4 vrata pa so za vstop v poslovne prostore zavezanca, in sicer v pisarno (direktorja) in (

vodje laboratorija, v pisarno administracije

v pisarno citologov -

v laboratorij: citologija, histologija:

laboratorijski tehnik,

kemijska tehtnica. Z namenom preverjanja postopkov in ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov ter z namenom opraviti inšpekcijski nadzor sta nadzornika potrkala in z roko skušala odpreti pisarne zavezanca. Pri tem sta ugotovila, da so vse pisarne zaklenjene. Na vratih v pisarne ni bilo kljuk. Bili so le fiksni ročaji in jih ni bilo mogoče odpreti brez ključa. Izjema je bil laboratorij, ki je edini imel kljuko. Ko je nadzornik z namenom, da ugotovi ali so vrata laboratorija zaklenjena, z roko pritisnil na kljuko, so se vrata odprla in nadzornika sta lahko prosto vstopila v laboratorij. Po vstopu v laboratorij sta nadzornika ugotovila, da v laboratoriju ni nikogar ter da se na pultu v

laboratoriju (takoj desno od vrat) nahajata dve napotnici za histopatološko preiskavo dveh fizičnih oseb z dne 11. 12. 2006. Na mizi na sredini laboratorija so se nahajale še: knjiga prejete pošte (iz vsebine sta ugotovila, da je zadnja zavedena pošiljka prispela ta dan in da je redno prihajala tudi vse pretekle dni, mapa: Sprejem vzorcev, mapa: Barvanje pop PAP ter mapa: Pregled uporabnih reagentov.

V laboratoriju so se nahajali tudi kovinski predalčniki, ki niso bili zaklenjeni oziroma se jih zakleniti sploh ni dalo. Predalčniki niso imeli ključavnic, kovinska omara, v kateri so bili, pa ni imela vrat in tu so bila stekelca z vzorci brisov. Predalčniki so bili urejeni po abecedi in številkah. Stekelca so bila označena s šiframi, nekatera pa so se nahajala v prepognjenih kartončkih, na katerih so napisana osebna imena ter rojstni datumi oseb. Na mizi v laboratoriju se je nahajal osebni računalnik - notesnik, ki je bil priklopljen na električno omrežje. Državni nadzornik je z namenom da ugotovi, ali se na njem obdelujejo osebni podatki ter z namenom nadzora ustreznosti zavarovanja osebnih podatkov vklopil računalnik ter ob tem ugotovil, da le-ta ni zaščiten z vstopnim geslom. Iz namizja na računalniku je bilo mogoče brez gesla vstopiti v mapo: Histološki izvidi 2005, Citološki izvidi 2005, Arhiv 05/06 ter nekatere druge baze. Državni nadzornik je ob tem odprl bazo Histološki izvidi 2005, pri čemer je ugotovil, da se v bazi nahajajo izpolnjene napotnice za histopatološko preiskavo, na kateri so med drugim tudi osebna imena in naslovi pacientk ter podatki o zdravstvenem stanju pacientk. V času inšpekcijskega pregleda sta nadzornika naredila 62 fotografskih posnetkov prostorov, opreme ter vklopljenega računalniškega ekrana. Nadzornika sta v teku inšpekcijskega pregleda zapečatila računalnik ter ga skupaj z dvema napotnicama za histološko preiskavo, knjigi Prejete pošte, mapo: Sprejem vzorcev, mapo: Barvanje po PAP ter mapo: Pregled uporabljenih reagentov, na podlagi 10. alineje 1. odstavka 19. člena ZIN začasno zasegla v namene zavarovanja dokazov. Pri postopku inšpekcijskega nadzora, ki je bil zaključen dne 14. 12. 2006 od 14.15 uri, je od 13.45 dalje prisostvovala tudi tržna inšpektorica, ki sta jo v teku inšpekcijskega nadzora poklicala nadzornika.

Pri postopku inšpekcijskega nadzora zastopnik, statutarni zastopnik, pooblaščenec oziroma nihče od zaposlenih pri zavezancu ni bil prisoten. Zaradi tega sta nadzornika en izvod zapisnika skupaj s potrdilom o zaseženih predmetih ter zaznamkom o pregledu namizja računalnikov skladno z 29. členom ZIN pustila v prostorih zavezanca, zakonitega zastopnika zavezanca pa sta na zapisniku pozvala, da se v roku 48 ur pisno ali ustno izjavi o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah in ga opozorila, da če se ne bo odzval, bo nadzornik izdal odločbo brez dodatnega zaslišanja. Na potrdilo o zasegu je bilo zapisano tudi obvestilo zakonitemu zastopniku zavezanca oziroma njegovemu pooblaščenecu, da se lahko v 48 urah zglaš pri Informacijskem pooblaščenecu, na Vošnjakovi 1 v Ljubljani, kjer bo Informacijski pooblaščenec ob njegovi prisotnosti zasežene predmete odpečatil in s fotokopiranjem pridobil vsebine oziroma dokaze, ki jih potrebuje pri odločanju v inšpekcijskem nadzoru.

Zgoraj navedene ugotovitve so razvidne iz zapisnika o inšpekcijskem nadzoru šifra 0613-28/2006/8 z dne 14. 12. 2006, zaznamka št. 0613-28/2006/10 z dne 14. 12. 2006, zapisnika Tržnega inšpektorata RS, št. 0610-4264/2006-11010 z dne 14. 12. 2006 ter fotografij, ki sta jih v času opravljanja inšpekcijskega nadzora naredila nadzornika.

Zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec zavezanca SIZE d.o.o. se v postavljenem roku ni pisno ali ustno izjavil o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah inšpekcijskega pregleda z dne 14. 12. 2006, ter se ni zglašil v prostorih Informacijskega pooblaščenca, kjer bi ob njegovi prisotnosti odpečatili zasežene predmete ter naredili fotokopije zasežene papirne dokumentacije. Odpečaten je bil tudi zasežen prenosni računalnik, ki so ga nadzorniki tekom pregleda priklopili na električno omrežje. Državni nadzornik je vključil računalnik ter še enkrat ugotovil, da je vstop v podatke, ki so shranjeni v računalniku, mogoč brez vsakršnega gesla. Informacijski pooblaščenec v izpodbijani

odločbi pravi, da je po določbah 2. alineje 1. odstavka 2. člena ZInFP samostojen in neodvisen organ, ki je pristojen za izvajanje inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem zakona in drugih predpisov, ki urejajo varstvo in obdelavo osebnih podatkov oziroma iznos osebnih podatkov iz Republike Slovenije, ter drugih nalog, ki jih določajo ti predpisi. Po določbah 52. člena ZVOP-1 inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb ZVOP-1 neposredno opravlja nadzornik v mejah pristojnosti državnega nadzornega organa. Po določbah 3. odstavka 8. člena ZInFP imajo nadzorniki položaj, pravice in obveznosti, ki jih za inšpektorje določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor (torej ZIN) in zakon o javnih uslužbencih, nadzorniki pa so po določbah 4. odstavka 8. člena ZInFP pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora in drugih nalog po zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, v skladu s svojimi pooblastili samostojni ter jih opravljajo v okviru in na podlagi ustave in zakonov. V nadaljevanju se sklicuje na določila 51. in 53. člena ZVOP-1, 19. člen ZIN in 10. alinejo 1. odstavka 19. člena ZIN, 1. odstavek 20. člena ZIN, 3. in 4. odstavek 29. člena ZIN. Na tej podlagi informacijski pooblaščenec ugotavlja, da je nadzornik imel zakonito podlago, da je brez predhodnega obvestila ter brez dovoljenja zavezanca oziroma njegove odgovorne osebe vstopil v odklenjene poslovne prostore, v katerih SIZE d.o.o. obdeluje osebne podatke oseb, za katere na podlagi napotnic in posredovanih ter pregledanih vzorcev izdeluje histološke in citološke izvide. Nadzornik za vstop v odklenjene prostore zavezanca v primeru, ko ne naleti na fizični odpor, ne potrebuje niti prisotnosti policije niti za to ne potrebuje sodne odločbe.

V nadaljevanju obrazložitve odločbe Informacijski pooblaščenec utemeljuje odločitve iz I./1 do I./4. točke izreka odločbe in odločitev iz I./5 točke izreka odločbe.

Tožeča stranka vlaga tožbo iz razloga, ker meni, da je izpodbijana odločba v celoti nična (po 1., 2., 3. 4. in 6. točki 1. odstavka 279. člena ZUP), ker se ne more izvršiti, prav tako pa v izreku izpodbijane odločbe niso navedene pravice in obveznosti o katerih je bilo odločeno; pač pa so navedena in opisana ravnanja, ki jih mora tožena stranka izvesti, brez upoštevanja dejstva, da je Tržni inšpektorat RS tožeči stranki prepovedal, da opravlja dejavnost. Z odločbo opr. št. 0610-4264/2006-15-11018 z dne 17. 5. 2006 je bilo namreč tožeči stranki naloženo, da preneha poslovati v njenem laboratoriju, kar le-ta tudi spoštuje oziroma izpolnjuje, pri čemer je v celoti prenehala poslovati. Prepoved se nanaša na opravljanje zdravstvene dejavnosti laboratorijske analize citoloških brisov na naslovu laboratorija Vodovodna 99a, Ljubljana, dokler ne pridobi dovoljenja, določenega z zakonom in drugimi predpisi, ki ga izda Ministrstvo za zdravje. Tožeča stranka je zoper omenjeno odločbo in odločbo v zvezi s pritožbo sprožila upravni spor, ki se sedaj obravnava pred Upravnim sodiščem v Ljubljani, pod opr. št. U 1808/2006. Tožeča stranka izpodbijane odločbe sploh ne more izvršiti, ker bi bilo njeno izvrševanje protipravno, ker je tožeči stranki z odločbo drugega državnega organa prepovedano poslovanje. V nadaljevanju tožbe pa tožeča stranka navaja, kako je potekal vstop nadzornika v poslovne prostore tožeče stranke. Pravi, da je dne 14. 12. 2006, ob vstopu v poslovne prostore družbe SIZE d.o.o., Ljubljana in v zasebne prostore dr. Mojce Eržen, ni bila prisotna policija, pač pa so omenjeni posamezniki samovoljno vdrli in na silo vstopili v omenjene nepremičnine ter iz njih odnesli premičnine, zadevne nepremičnine pa pustili odprte - nezaklenjene, nezavarovane, vse brez vednosti in soglasja družbe SIZE d.o.o. in

Tako sta Informacijski pooblaščenec in Tržni inšpektorat Ljubljana, dne 14. 12. 2006 delovala na stvarnem področju, ki ne spada v njihovo delovno področje, zaseženi in odtujeni predmeti so takšni, da morajo biti na strokoven in pravilen način shranjeni in zavarovani. Tožeča stranka poudarja, da iz odločbe tožene stranke št. 0613-38/2006/23 z dne 20. 12. 2006, zlasti iz njene obrazložitve, ni razvidno, kdo je podal prijavo zoper tožečo stranko. Tako sploh niso navedeni razlogi v izpodbijani odločbi o tem, kdo je prijavitelj, ki je podal prijavo dne 10. 7. 2006 zoper tožečo stranko. Tožnik predlaga sodišču, da razpiše glavno obravnavo in na njen zasliši direktorja družbe SIZE d.o.o., Ljubljana in

Ljubljana, ter predlagane priče Natašo Pirc Musar, Jožeta Bogataja, Tanjo Slak, ireno kazpounik. Le na takšen način je možno pravilno in popolno ugotoviti dejansko stanje. Predlaga, da sodišče

izpodbijano odločb izreče za nično in da jo odpravi.

V odgovoru na tožbo tožena stranka med drugim pojasnjuje, da je tržni inšpektorat tožnici z določbo z dne 17. 5. 2006 prepovedal samo opravljanje zdravstvene dejavnosti laboratorijske analize citoloških brisov na naslovu Vodovodna 99a, Ljubljana, dokler ne pridobi ustreznega dovoljenja, ni pa ji prepovedal vseh ostalih dejavnosti, za katere je registrirana (podjetniško in poslovno svetovanje, specialistična izven-bolnišnična zdravstvena dejavnost, samostojne zdravstvene dejavnosti, ki jih ne opravljajo zdravniki). Poleg tega tožena stranka pravi, da iz knjige prejetih vzorcev – 2005 in iz knjige Barvanje po PAP, katerih kopije se nahajajo v spisu, izhaja, da je tožeča stranka dejavnost laboratorijske analize citoloških brisov v laboratoriju na Vodovodni 99a opravljala tudi po izdaji odločbe tržnega inšpektorata. Iz navedenih knjig pa je tudi razvidno, da je tožeča stranka do 14. 12. 2006, ko je bil opravljen nadzor, opravljala tudi histopatološke raziskave, v okviru katerih je prav tako obdelovala osebne podatke. Informacijski pooblaščenec tudi pojasnjuje, da je z nadzorom začel, ker je dobil informacijo, da tožeča stranka ne pošilja podatkov citoloških in histoloških izvidov v Register odkrivanja raka materničnega vratu.

Tožba ni utemeljena.

Sodišče ugotavlja, da lahko v celoti sledi utemeljitvi Informacijskega pooblaščenca v izpodbijani odločbi, zato v skladu z določilom 2. odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1, uradni list RS, št. 105/2006) ne bo ponavljalo razlogov za odločitev. Glede na tožbene ugovore pa sodišče utemeljitvi tožene stranke dodaja naslednje:

Sodišče s sklepom izreče, da je upravni akt ničn (68. člen ZUS-1), če ugotovi, da so podani razlogi iz 4. točke 1. odstavka 27. člena ZUS-1, kar pomeni, da bi za ničnost izpodbijane odločbe moral biti podan eden izmed šestih elementov iz 1. odstavka 279. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP, Uradni list RS, št. 22/2005). Tožnik v tožbi izrecno, ob navajanju tožbenih argumentov, ne navaja, kateri element ničnosti je podan v konkretnem primeru. Iz tožbe pa smiselno izhaja, da najprej utemeljuje razlog iz 3. točke 1. odstavka 279. člena ZUP. Ta tožbeni ugovor je neutemeljen, ker odločba tržnega inšpektorata z dne 17. 5. 2006 ne prepoveduje tožniku opravljati celotne dejavnosti, ampak samo opravljanje zdravstvene dejavnosti laboratorijske analize citoloških brisov na naslovu laboratorija Vodovodna 99.a Ljubljana. Informacijski pooblaščenec je v odgovoru na tožbo pojasnil, da je tožnik poleg te – prepovedane dejavnosti – registriran tudi za druge dejavnosti in da zato izrek izpodbijane odločbe, ki se nanaša na dejavnosti varstva osebnih podatkov, ni v nasprotju z izrekom odločbe tržnega inšpektorata z dne 17. 5. 2006. Tožnik na pojasnilo Informacijskega pooblaščenca v odgovoru na tožbo ni odgovoril, zato sodišče to dejstvo med strankama ne more šteti za sporno in je zato tudi predlog za zaslihanje prič in tožnika neutemeljen. Iz nadaljevanja vsebine tožbe smiselno izhaja, da tožnik kot drugi element ničnosti navaja določilo 5. točke 1. odstavka 279. člena ZUP. Iz tožbenih navedb namreč izhaja, da tožnik uveljavlja, da je Informacijski pooblaščenec izvajal dokazni postopek z nedovoljenimi dejanji oziroma s pritiskom. Glede tega je tožena stranka v prvem delu obrazložitve izpodbijane odločbe podrobno navedla vso pravno podlago za postopanje nadzornika po ZVOP-1 in ZIN, ki je pravilna in je sodišče ne bo ponovno navajalo, ker tožnik v tožbi navedenim pravnim podlagam konkretno niti ne oporeka, ampak se samo na splošno pritožuje zoper ravnanje nadzornika. V zvezi z vstopom v prostore tožeče stranke brez vednosti predstavnika tožeče stranke so bistvena določila 1. odstavka 20. člena ZIN in 3. odstavka 29. člena ZIN v zvezi z določilom 50. člena ZVOP-1 in 3. odstavkom 8. člena ZInFP. Tudi tretji tožbeni argument za ničnost odločbe je očitno neutemeljen, kajti zahteva stranke za začetek postopka (4. točka 1. odstavka 279. člena ZUP) je potrebna samo, ko gre za primer upravnega postopka, ki se lahko začne samo na zahtevo stranke, ne pa tudi, ko gre za postopek po uradni dolžnosti. V predmetni zadevi pa je Informacijski pooblaščenec utemeljeno in pravilno navedel pravno podlago za postopanje in odločanje po uradni dolžnosti.

Kar pa zadeva tožbeni ugovor, da v izreku odločbe niso navedene pravice in obveznost, o katerih je bilo odločeno (3. točka 1. odstavka 279. člena ZUP), sodišče ugotavlja, da se vse naložene obveznosti v izreku izpodbijane odločbe posegajo v svobodno gospodarsko pobudo, ki se ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo (74. člen Ustave), zato je izrek določen, jasen in pomeni zakonit poseg v pravico tožnika do svobodne gospodarske pobude.

Na tej podlagi je sodišče odločilo, da je tožba neutemeljena (1. odstavek 63. člena ZUS-1). Sodišče je odločilo brez glavne obravnave, ker predlagano dokazno sredstvo z zaslišanjem prič glede na vsebino tožbe ni pomembno za odločitev (2. alineja 2. odstavka 59. člena ZUS-1). Ob tem je sodišče upoštevalo standard sojenja na podlagi glavne obravnave tudi na podlagi določila 22. oziroma 23. člena Ustave. V zvezi s tem namreč Ustavno sodišče v odločbi Up-1055/05 z dne 19. 1. 2006 pravi, da je glavna obravnava v upravnem sporu "zgolj sredstvo za izvajanje dokazov. Strankin predlog za razpis glavne obravnave mora biti zato obrazložen, stranka pa mora v njem utemeljiti obstoj in pravno relevantnost predlaganih dokazov s stopnjo verjetnosti, ki je več kot samo golo zatrjevanje. V takem primeru je sodišče prve stopnje glavno obravnavo dolžno izvesti in ne sme že vnaprej zavrniti dokaznih predlogov." Ker tožnikov predlog za zaslišanja ne bi mogel pripeljati do drugačne odločitve, je sodišče odločilo na seji senata.

PRAVNI POUK: Zoper sodbo ni dovoljena pritožba (73. člen ZUS-1 v zvezi z 1. odstavkom 107. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 24. 10. 2007

**Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.**

Priloga je sestavljena izvirnikom.
Priloga je sestavljena izvirnikom.
